

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 44

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana

Sessió celebrada dia 25 d'abril del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 9449/12, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a Palestina.	618
2) RGE núm. 9335/12, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a evitar desnonaments injustos.	622
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Sí, Margalida Serra substitueix Antònia Vallès.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Catalina Palau substitueix Pepe Torres.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Antoni Camps substitueix Alejandro Sanz.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Esperança Marí, Joana Barceló.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Lluís Maicas, Vicenç Thomàs.

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha més substitucions. L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 9449 i 9535/12.

1) Proposició no de llei RGE núm. 9449/12, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a Palestina.

En primer lloc, per defensar la Proposició no de llei RGE núm.9449/12, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a Palestina, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta, i bones tardes a tots i a totes. Aquesta proposició no de llei va en relació amb el conflicte que ja és conegut, internacionalitzat, que és entre dos pobles que conviuen territorialment i que són veïns com són el poble d'Israel i el poble palestí. Sabem que som davant d'un conflicte dels més antics que podríem dir de l'era moderna i també dels més cruels pel conjunt de patiment, sobretot de la població civil, tant de l'Estat d'Israel com del poble de Palestina.

Sabem també que és un conflicte que genera moltes susceptibilitats i que pot generar sense que, pens, haguem de, com a parlament, generar posicionament, però que genera un enfrontament moltes vegades entre dos posicionaments o podríem dir dos bàndols.

El que nosaltres defensam amb aquesta proposició no de llei és el patiment que sofreix la població civil, insistir, tant la d'Israel com la de Palestina, però la de Palestina d'una manera molt més cruel i que qualsevol atac que té dret a realitzar qualsevol país o qualsevol estat per defensar o per defensar-se ha de ser proporcionat i dirigit als objectius militars.

Perquè ens situem de què parlem, i per no anar molt enrere perquè el conflicte palestí-israelià és un conflicte molt llarg, ens podem situar a l'any 2008 on hi va haver una treva, el juny del 2008 hi va haver una treva, perquè ja hi havia uns atacs previs realment ferotges, la política internacional va intervenir i hi va haver una treva l'any 2008 en la qual es garantien dues coses: per una banda, que l'Estat d'Israel permetria el subministrament de tota l'ajuda humanitària que rebia el poble palestí abans del 2005, en els volums d'abans del 2005. I després, per una altra banda, que els atacs deixarien de realitzar-se per les dues bandes.

A novembre del 2008, escassament dos mesos després, Israel, uns soldats israelians maten sis palestins i a partir d'aquí, des de desembre de 2008 a gener de 2009, es realitzen contínuament tota una sèrie de conflictes entre aquests dos països que cada vegada generen un major conflicte. De fet, l'Estat israelià posa en marxa el que es diu *la operació plomo fundido* que durant una setmana bombardeja, a través d'atacs aeris i marins i de la marina, la franja de Gaza, atacs de forma indiscriminada contra tota la població palestina. Bloqueja també la costa de la franja de Gaza perquè no hi pugui arribar medicació, perquè no hi pugui arribar ajuda humanitària. Mentrestant Hamàs envia de forma continua els coets de Gaza cap a Israel.

Això du que l'any 2010 l'Estat israelià, molt més potent que el poble palestí, bloqueja tota l'entrada a Gaza i bloqueja material per a edificis, d'infraestructures sanitàries, d'aigua, d'electricitat, etcètera. Això crea una crisi humanitària d'1,5 milions d'habitants que, després d'una visita de David Cameron, el juliol de 2010, ell mateix diu que allò pareixia més un camp de presos que no una ciutat. L'Agència de l'ONU per als refugiats de Palestina, també a finals d'agost de 2012, per mor d'aquest bloqueig permanent que fa el poble israelià o l'Estat israelià a la població palestina, diu textualment: "*Si no se suspende inmediatamente el bloqueo israelí para el 2020 Gaza afrontará un desastre grave. -i diu- Como resultado del bloqueo israelí el 40% de los habitantes de la franja viven bajo niveles de pobreza y casi el 80% de ellos reciben alguna forma de ayuda para subsistir*". Mentrestant hem de dir que Hamàs continua enviant coets a les zones israelianes.

El març del 2011 torna haver-hi una altra escalada de violència de forma permanent i el conflicte es recua de forma molt greu a partir de novembre. Abans del 4 de novembre, que és quan comença sobretot aquest darrer conflicte, s'havien produït entre un país i l'altre 660 tipus de coets diferents, hi havia 271 palestins morts, segons l'Organització de Drets Humans Israeliana B'Tselem, i 4 morts del poble israelià.

A partir del 4 de novembre de 2012 hi ha un altre enfrontament entre soldats i patrulles palestines i es produeix el darrer enfrontament que comença a mitjans novembre de 2012. El Govern israelià anuncia un atac organitzat amb bombardejos per part de l'aviació civil, a través també de la marina israeliana, fa 400 incursions aèries, i el resultat són més de 1.700 morts a Palestina, uns 10, 15 morts israelians i centenars de ferits.

El 21 de novembre del 2012 s'aconsegueix signar un acord de pau, un acord d'alto el foc, on es reconeix, entre d'altres coses, i ho llegesc en castellà: *"Israel detendrá todas las hostilidades en la franja de Gaza por tierra, mar y aire, incluidas las incursiones y ataques contra las personas. Todas las facciones palestinas detendrán todas las hostilidades de la franja de Gaza contra Israel, incluidos los ataques con cohetes y ataques a lo largo de la frontera."* Això són els acords i després d'aquests dos acords també arriben a la conclusió que serà necessari facilitar el desbloqueig que pateix el poble palestí, sobretot en tot el que sigui material de construcció, material sanitari i ajuda humanitària.

Les conseqüències sobre la població ja les hem dites, però també es valora per part de l'ONU que hi ha 300 milions de dòlars en el territori de la franja de Gaza que estan destruïts i que serà necessari tornar-los a posar en marxa, i d'aquests 300 milions s'han d'afegir 120 milions també al sector agrícola, que és la principal font de subsistència de la població palestina.

Per tant, nosaltres demanam en aquesta proposició no de llei un primer punt que seria que el Parlament de les Illes Balears condemna aquest nou atac israelià sobre la població civil palestina, i proposam també, *in voce*, la incorporació, i també, el rebuig de la tramesa per part de Hamàs de coets contra la població israeliana. Que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern espanyol i la comunitat internacional a exigir a l'Estat d'Israel el compliment de les seves obligacions internacionals, entre elles el desmantellament de les colònies, la retirada de l'exèrcit israelià del territori palestí i la destrucció del mur de la vergonya.

Això són resolucions que daten de l'any setanta, la del mur de la vergonya és una resolució de l'ONU de l'any 2001 i no s'acompleix. De la mateixa manera que aquí demanam el compliment de la resolució del Sàhara, de la resolució de l'ONU en relació al Sàhara, pensam que les resolucions de l'ONU també han de ser d'obligat compliment en el territori de Palestina i d'Israel.

El tercer punt seria, el Parlament de les Illes Balears insta la Unió Europea a la suspensió dels acords comercials amb l'Estat d'Israel i molt especialment els de venda d'armes. La venda d'armes ens preocupa perquè l'Estat espanyol ven les armes quan, per una altra banda, l'Estat espanyol té un conveni signat amb l'ONU que no tindrà relacions comercials de venda d'armes amb països que vulneren els drets humans. No hem posat aquí que no vengui armes a Hamàs perquè l'Estat espanyol no ven armes, en aquest moment, a Hamàs, si no també ho haguéssim incorporat.

I, finalment, volem brindar el territori de la comunitat autònoma, almanco fer aquest acte simbòlic, brindar aquest territori perquè es puguin reunir i pactar d'una forma política i sense violència un acord que sigui possible mantenir-lo en el temps. Tant el poble palestí com el poble israelià són pobles veïns, són pobles amb els quals coincidim sobretot en molta cultura compartida i pensam que el territori, convidar-los que vengui aquí i brindar-los el nostre territori perquè es pugui fer una discussió política, seriosa i en pau seria un acte simbòlic important per a la nostra comunitat autònoma i brindariem aquesta hospitalitat característica del mediterrani, que, en part, amb ells compartim, per donar, almanco, un indicati d'esperança.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas, per un temps també de deu minuts.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades i senyors diputats, bones tardes. El nostre grup pot comprendre, fins i tot pot compartir, la indignació que provoca una guerra tan injusta. No cal recordar, tanmateix, que totes les guerres són injustes i que són els més febles, els més indefensos aquells que més en pateixen les conseqüències. També sabem, per totes les guerres que han precedit aquesta guerra, que és confusa i sinuosa la línia que separa innocents i culpables. Que per tot n'hi ha d'innocents i de culpables, que no hi ha innocència entre aquells que des dels dos bàndols del conflicte atien amb intencions perverses l'odi i la violència.

He de confessar que quan veig enfrontar-se dos exèrcits, un que ataca amb míssils i l'altre que es defensa amb pedres, sempre hem pos de part dels que fan servir les pedres. També he de confessar que quan el nombre de víctimes mortals entre la població infantil d'un i d'altre bàndol es tan desproporcionat sempre em pos en contra d'aquells que menys escrúpols tenen a matar criatures. Crec que no és necessari que li digui de quina part es decanta el meu cor, tanmateix al llarg dels anys els meus escrits no deixen espai per al dubte quant a la meua postura personal davant una lluita que ateny la part més immoral de la consciència humana.

Això no obstant, com a diputats que pertanyen al Parlament de les Illes Balears, tot i ser conscients del nostre escàs poder per intervenir a apaivagar una guerra que ja dura massa temps, creim que la nostra actitud no ha de ser la d'afegir llenya al foc ni ha d'accentuar la divisió no només entre les parts sinó també entre aquells ciutadans que, per una o altra raó, tenen els sentiments més propers a una o a altra part.

El nostre grup condemna la guerra i se solidaritza amb les víctimes. Així mateix exigeix el compliment de les resolucions de les Nacions Unides i encara la suspensió de venda d'armes, un comerç inic no només a l'Estat d'Israel sinó a tots els estats que no respectin els drets humans. La suspensió d'altres acords, el boicot, escapa del nostre coneixement del tema i dubtam de la seva eficàcia.

Tanmateix, tant la seva exposició com els tres primers punts de la proposició són contradictoris amb el quart punt, l'oferiment de les Illes com a territori per a una trobada neutral no és compatible amb un argumentari previ en el qual es declara, de forma diàfana, a favor d'una de les parts.

Així, doncs, el nostre grup parlamentari és partidari de l'estricta aplicació de les lleis internacionals que vigeixen, és absolutament contrari a la laxitud dels organismes internacionals que han de vigilar l'estricta aplicació de les lleis que vigeixen, reclama que es prenguin totes les mesures per garantir la seguretat de la població civil, condemna sense pal·liatius la mort d'infants i és favorable a la constitució d'un estat palestí sobirà. El nostre compromís és amb la pau, en propiciam tornos de diàleg per tal de posar fi a la incivilitat d'un conflicte que fa insostenible una vida lliure d'amenaçes, una vida digna, una vida en llibertat.

Dit tot això, el nostre grup no serà un obstacle perquè prosperi la seva iniciativa, amb el fons de la qual ha quedat palès que hi estam absolutament d'acord, tant és així que, malgrat alguns matisos formals que el nostre grup hagués perfilat amb un traç més fi si més no en el text del contingut de la iniciativa, hi votarem a favor. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Maicas. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres, també per un temps de deu minuts.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sra. Presidenta, no esgotaré el temps. Des del nostre grup compartim la preocupació que expressa aquesta proposició no de llei, no faré cap introducció històrica perquè els portaveus que m'han precedit ja ho han fet àmpliament i, a més, els membres d'aquesta comissió coneixen bé la situació del conflicte així que, si els sembla bé, aniré directament a les propostes d'acord.

Sobre l'atac de l'exèrcit israelià cap al poble palestí ja fa massa temps que dura aquest conflicte, que mai no es tanca, i que com sempre, en tots els conflictes, pateixen els més febles. Per tant, no podem més que rebutjar els abusos a la societat civil. Ara bé, vostès saben que no tot és blanc o negre, cal destacar que el nostre grup no vol entrar a qüestionar el dret d'autodefensa d'un atac d'un estat contra atacs terroristes. Una cosa és denunciar i rebutjar els abusos a la societat civil i una altra ben distinta és que una institució democràtica, com aquest parlament, qüestionï la defensa d'un estat contra atacs terroristes.

Per això, proposaríem que al punt 1 es pogués afegir al final de la frase, "instar els dos estats a perseguir el terrorisme", més que res per tancar un poc més la redacció que té el primer punt. El terrorisme és un mal que coneixem ben a prop en el nostre país i justament per això creim que matisar aquest punt, en aquest sentit, és molt important. L'assemblea general també recorda que és necessari que es posi fi a tots els actes de violència, inclosos els actes de terror, la provocació, la incitació i la destrucció.

Al punt número 2 també li donaríem el nostre suport, però recalcant que anam en la línia de les resolucions de les Nacions Unides. Per tant, també afegiria al final del punt 2 una frase o algun matís també, per exemple, "tal i com marquen les resolucions de Nacions Unides". En aquest sentit l'Assemblea General de Nacions Unides ha fet diverses resolucions expressant la seva preocupació per la destrucció i els perjudicis que impliquen diverses actuacions d'Israel al poble palestí i reafirma la necessitat que s'avanci en les negociacions dins el marc del procés de pau d'Orient Mitjà.

La Resolució 66/146, de 19 de desembre de 2011, de Nacions Unides afirma el dret de tots els estats de la regió a viure en pau dins de fronteres segures i reconegudes internacionalment; reafirma el dret del poble palestí a la lliure determinació, inclòs el seu dret a un estat de Palestina independent i insta tots els estats i els organismes especialitzats i les organitzacions del sistema de Nacions Unides que continuïn prestant suport i assistència al poble palestí per a la prompta realització del seu dret a la lliure determinació.

Al punt 3, també li volia fer una observació, que m'agradaria que acceptés com a transacció, "instar la Unió Europea a la suspensió dels acords comercials amb l'Estat d'Israel en tant que la comunitat internacional denunciï que hi ha una violació dels drets humans."

Òbviament, el nostre parlament és sobirà per prendre els acords que consideri oportuns, però des del nostre grup consideram que hem d'anar en la línia de les Nacions Unides que, per altra banda, són els que han de determinar si hi hagut o no violació dels drets humans i també hem de continuar amb el criteri que ha mantingut el Govern espanyol, criteri que, per altra banda, ha estat sempre el mateix, tant quan ha governat el Partit Popular com quan ha governat el PSOE.

Fins i tot, el 29 de novembre de 2012, durant el període de sessions de l'assemblea general la delegació palestina valorà per àmplia majoria, i amb el suport d'Espanya, el seu reconeixement com a estat no membre observador de Nacions Unides. De fet, les relacions diplomàtiques entre Espanya i l'autoritat palestina es poden qualificar d'excel·lents. Espanya manté vincles d'amistat tant amb Palestina com amb Israel, amistat que va ser determinant a l'hora de triar Madrid com a seu de la Conferència de Pau del 1991 i que va obrir les converses de pau entre palestins i israelians.

Quant al punt 4, no li donarem suport per diversos motius, proposar que Balears sigui territori de trobada neutral per a la recerca d'una sortida justa per al poble palestí, jo particularment penso que és irrellevant i no vull que em malinterpreti; pensem que aquí la competència és del Ministeri d'Afers Exteriors i que és irrellevant que el punt de trobada sigui una comunitat autònoma o una altra, que ho sigui Catalunya, que ho sigui Balears, que ho sigui Andalusia realment és secundari, i confiam en el criteri del ministeri a l'hora de proposar punts o espais de trobada.

Per altra banda, en temes de cooperació el compromís del poble espanyol amb el poble palestí ha estat constant i ha estat reiterat en diverses ocasions. Espanya també presta el seu suport als refugiats palestins a través de l'Agència de les Nacions Unides per a refugiats palestins, que proveeix de serveis bàsics d'educació i salut i protecció social als refugiats palestins a Gaza, Cisjordània, Líban, Síria i Jordània.

També des del Govern de les Illes Balears es col·labora en ajuda humanitària. De fet, el 19 de novembre del passat any el conseller de Presidència i la directora executiva del Comitè Espanyol de l'Agència de les Nacions Unides per als refugiats palestins a l'orient mitjà, varen signar un conveni en el qual el Govern destinà 70.000 euros al programa de compensació nutricional a les escoles de la franja de Gaza. Aquest ajut de caràcter humanitari de 70.000 euros està destinat a incrementar la ingesta calòrica i el balanç nutricional dels infants escolaritzats en els centres de l'Agència a la franja de Gaza i que es calculava que uns 17.200 alumnes d'entre 5 i 13 anys rebrien aquests paquets de compensació nutricional durant 20 dies escolars dels 180 dies lectius anuals que tenen.

En definitiva, la labor de la cooperació espanyola en la darrera dècada en els territoris palestins, és també una prova de les excel·lents relacions entre els dos països, no només a nivell governamental, sinó també a nivell social. A més, són nombroses les visites a Espanya dels màxims líders palestins, que també són una altra prova del bon estar de les relacions diplomàtiques entre els dos països, con també les repetides visites de les principals autoritats espanyoles a Ramala i Gaza.

Per tant, consideram que la línia diplomàtica coherent i continuista que fa el Ministeri d'Afers Socials és correcta.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula la Sra. Santiago? Té un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Presidenta. Gràcies als dos portaveus per les propostes de millora tal vegada dels punts 1, 2 i 3, que no tenc cap problema en acceptar, de fet jo ja n'he introduïda una que pens que faltava al punt 1, que és la tramesa, també, rebutjar la tramesa de Hamàs de tots aquests coets que de forma moltes vegades contínua envia sobre la població d'Israel.

He de reconèixer al parlamentari del Grup Socialista que efectivament, la redacció podia ser més encertada, possiblement és una redacció feta el novembre, quan s'estaven produint els atacs i estaves més mirant les imatges que rebíem, on veies efectivament que la lluita dels dos països no era la mateixa. La capacitat de defensar-se un de l'altre no és la mateixa, però sens dubte estam davant un conflicte on no tenim per què posicionar-nos davant bons o dolents, simplement que hi ha un conflicte internacional que s'ha de resoldre, que és al costat pràcticament del nostre territori i que necessita de grans esforços internacionals. Per això he introduït ja, i he volgut matisar amb la meua exposició verbal moltes de les frases més contundents que són a la redacció escrita, i per això aquest primer punt.

Jo no tenc cap problema, fins i tot en el quart punt perquè tal vegada el Partit Socialista es trobi més còmode, amb aquesta votació, podríem cercar una sortida justa al conflicte israelià-palestí, perquè no és només per a la pau, sinó introduir aquesta proposta si al Grup Parlamentari Popular, encara que no li sembli bé, ho podem traduir.

De totes les propostes que s'han fet, jo les accept totes. Clar, el problema del punt 1 és que Palestina no és un estat, per tant, haurem de cercar una altra redacció, perquè clar, el problema és que Palestina no és un estat i no podem dir que siguin els dos estats, vull dir, podem cercar "l'estat d'Israel i el poble de Palestina", o qualque redacció amb la qual ens trobem còmodes.

En el segon punt, cap problema, amb la matisació que m'ha fet la parlamentària del Grup Popular, perquè la voluntat és referir-nos a totes les resolucions de l'ONU.

I en el tercer punt, estam d'acord, comerciar amb l'Estat d'Israel en la venda d'armes en tant... i posar "sigui reconeguda com que no respecte els drets humans".

El quart punt, lamentar-ho, perquè és ver que vostè ha fet tota una relació, lamentar, doncs, que el Partit Popular no ho suporti, és cert que ha fet una relació d'ajuda humanitària. Sempre s'ha fet l'ajuda humanitària, però aquesta va molt més enllà, aquesta és una mesura de caràcter polític, de convidar, que el poble de les Illes Balears convida d'una manera expressa, directa i tranquil·la els dos pobles que s'asseguin i que els prestam sense por i amb hospitalitat el nostre territori perquè puguin arribar a un acord que sigui permanent i amb força.

En qualsevol cas, si volen demanam un moment per redactar els punts 1, 2, 3 i 4 i cada un que faci les votacions que convengui.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí. Suspenem la sessió per un temps de dos minuts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Hem arribat a un acord, si li sembla després ho podria passar per escrit a la Mesa, o ho he de dir ara?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, millor que ho llegeixi.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

D'acord, seria així, primer punt: "El Parlament de les Illes Balears condemna aquest nou atac d'Israel sobre la població civil palestina, així com la tramesa per part de Hamas de coets a la població israelita i insta les dues parts a perseguir el terrorisme".

El següent punt seria: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat espanyol i la comunitat internacional a exigir a l'estat d'Israel el compliment de les seves obligacions internacionals, entre elles el desmantellament de les colònies, la retirada de l'exercit israelià de territoris palestins i la destrucció del mur de la vergonya, tal com marquen les resolucions de les Nacions Unides".

El punt tres seria: "El Parlament de les Illes Balears insta la Unió Europa a la suspensió dels acords comercials amb l'estat d'Israel i molt especialment els de venda d'armes en tant que la comunitat internacional denunciï que hi ha una violació dels drets humans".

Finalment, el quart punt seria: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern autonòmic a proposar davant el Ministeri d'Afers Exteriors la disposició de les Illes Balears a servir de territori de trobada neutral per a la recerca d'una sortida justa al conflicte entre el poble israelià i el poble palestí mitjançant el diàleg".

LA SRA. PRESIDENTA:

Entenc idò que es podria aprovar per unanimitat...

(Remor de veus)

Perdó idò, fariem una votació separada, procediríem ara a votar els punts 1, 2 i 3.

Vots a favor?

Quedarien aprovats aquests tres punts per unanimitat.

Ara passarem a votar el punt quart.

Vots a favor? 6.

Vots en contra? 9.

En conseqüència quedaria rebutjat aquest punt 4.

2) Proposició no de llei RGE núm. 9335/12, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a evitar desnonaments injustos.

Passam ara al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 9335/12, també el Grup Parlamentari MÉS, relativa a evitar desnonaments injustos. Per defensar-la té al paraula l'Hble. Diputada Sra. Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Pensam que aquesta proposició no de llei és una proposició de llei que vol col·laborar en l'abordatge d'uns dels temes que en aquests moments generen més conflicte i generen més patiment social entre la població com és la pèrdua de l'habitatge.

Després de més de trenta reials decrets des que va prendre possessió com a president del Govern el Sr. Rajoy i gràcies a la mobilització permanent de moltes de les persones que han estat afectades per la pèrdua de l'habitatge, es va fer un real decret, concretament el 27/2012, de mesures urgents per reforçar la protecció als deutors hipotecaris; abans s'havien fet fins a vint-i-set, fins a trenta reials decrets, d'altres mesures urgents per reforçar altres temes, es va fer la reforma laboral, es va fer la reforma sanitària, es va fer la reforma de dependència, però va ser necessari pràcticament un any perquè el Govern del Partit Popular s'adonàs que això era un problema que afectava milers i milers de persones i que és un problema injust, i es va fer aquest real decret.

Un real decret que conté bàsicament tres articles per evitar els desnonaments i per això limita l'aplicació per evitar el desnonament en situacions molt determinades, un perfil de famílies molt concretes i a més a més, aquest perfil de famílies ha de coincidir amb unes característiques molt especials també de la seva situació econòmica i també de la situació del préstec hipotecari que tinguin en aquell moment.

La introducció, la veritat és que si llegeixes per ordre el real decret, comences amb la introducció, amb l'exposició de motius i penses que estaràs davant un real decret que encerta, perquè l'exposició de motius realment és una exposició de motius amb una bona anàlisi o amb un bon diagnòstic per la nostra part. Comença dient que "*La atención a las circunstancias excepcionales que atraviesa nuestro país motivadas por la crisis económica y financiera a la que numerosas personas que contrataron un préstamo hipotecario para la adquisición de su vivienda habitual se encuentran en dificultades para hacer frente a sus obligaciones exige la adopción de medidas que en diferentes formas contribuyan a aliviar la situación de los deudores hipotecarios*".

Parla de drama social, parla també de l'esforç col·lectiu que tots els ciutadans duen a terme per poder sortir d'aquesta situació econòmica i demana un esforç en aquest sentit als bancs. I després et trobes amb tres mesures absolutament limitades del que han de ser aquestes teòriques mesures urgents per reforçar la protecció als deutors hipotecaris.

De fet, el portaveu de Jutges per la Democràcia la classifica de "*publicidad engañosa*"; d'inadequada i insuficient caracteritzen els jutges aquesta mesura; mesures testimonials i no de canvis estructurals, mínims extrems. Diu el portaveu de Jutges per la Democràcia que el ministre..., després de fer una lectura de cadascun dels articles, que el ministre sembla que el que fa és titllar, de manera irresponsable, pensa ell, que hi ha una sèrie de famílies que les famílies que tenen com a objectiu actuar de mala fe.

Valoració que per la nostra banda, sembla que es confirma després de sentir la Sra. Cospedal quan diu que “*los votantes del PP primero pagan la hipoteca, antes que comer*”, en aquest sentit amb què ho deien Jutges per la Democràcia, que després d'aquesta lectura del reial decret semblava que hi havia famílies que actuaven de mala fe davant els bancs i que no volien pagar, i sembla que és una mentalitat que és del Partit Popular, perquè la seva secretària general diu que els seus votants, sembla que coneix tots els seus votants un per un, els seus votants del PP “*primero pagan la hipoteca, antes que comer*”, amb aquesta mentalitat entenem la política del Partit Popular, que primer són els bancs i després les persones.

La reacció a aquest reial decret, el 22 de novembre, això és el 15 de novembre, és que els jutges de Primera Instància de Mallorca i de Bilbao paralitzen temporalment els desnonaments de primer habitatge i demanen que se'ls expliqui com aplicar aquest reial decret, perquè això podria ser que en aquest moment en què ja haguessin de signar l'ordre per desnonar una persona d'aquí a tres dies, amb aquest reial es podrien salvar, perquè hi ha escassa temporalitat, no està ben estructurat.

El segon punt que també defensam és que es faci un canvi realment, mentre no hi hagi una llei de desnonaments a l'Estat espanyol, que s'ampliï aquest reial decret i que s'ampliï en dos sentits: que s'ampliï amb caràcter retroactiu a totes aquelles famílies que es troben en situació de crisi semblant, perquè insistesc el Partit Popular va ser molt sensible amb la necessitat de la reforma laboral, va ser molt sensible amb la necessitat d'una reforma de la sanitat, perquè semblava que si no es feia aquesta reforma la sanitat era insostenible, però es va torbar un any a ser sensible amb aquestes mesures de l'habitatge. Per tant, nosaltres demanam que també s'apliqui, amb caràcter retroactiu a totes les famílies que s'han vist afectades, i no només a aquestes famílies concretes, sinó a totes les famílies que són afectades per la crisi.

Som davant una emergència social, som davant una urgència, som davant un drama social, el mateix reial decret així ho classifica o ho qualifica, drama social; 100.034 desnonaments l'any 2012, 1.021 a Balears; 198.000 pendents el 2012, ho anunciaven els jutges el febrer del 2013.

El president..., el representant dels presidents de les audiències ho defensava així: “Som davant un augment de més d'un 23% de desnonaments, s'evidencia una situació excepcional que requereix solucions excepcionals”.

I finalment, el tercer punt apunta que es faci aquesta llei de desnonaments on s'incorpori la dació en pagament. Octubre del 2012, el mateix president que he comentat abans parlava dels privilegis dels bancs sobre els ciutadans que s'han demostrat quan s'han hagut d'aplicar mesures de desnonament de manera tan bestial, que s'ha demostrat que hi ha un privilegi dels bancs sobre els ciutadans. Fan un informe de 18 propostes, cap d'aquestes està recollida en aquest reial decret, propostes com una regulació imperativa en determinades circumstàncies de la dació en pagament mentre no hi hagi una llei de desnonaments o una llei d'hipoteques; limitació dels interessos de moratòria; modificació del procediment d'execució hipotecari; reforma del règim de taxació amb agents independents, tot això són propostes que hi ha en aquest informe dels presidents de les

audiències provincials, que cap d'aquestes no està recollida en aquest reial decret.

Aquesta és la nostra proposició no de llei, és del mes de novembre, però després, posteriorment el Tribunal de Justícia de la Unió Europea considera que hi ha clàusules abusives a tot el sistema hipotecari de l'Estat. Després la Unió Europea, també el mes de desembre, anuncia que hi haurà una directiva europea sobre crèdits hipotecaris per millorar les garanties per a la dació en pagament i per les pràctiques de préstecs responsables. Després de dos anys de negociacions, s'ha incorporat la dació en pagament, per tant, no som davant una situació que s'hagi resolt a corre-cuita, dos anys de negociació i la directiva europea inclourà la dació en pagament. Per tant, serà una aplicació que hauran de fer els estats membres en el màxim de dos anys. Mentre això estava passant, al Congrés dels Diputats estaven debatent a la Comissió Econòmica del Congrés un projecte anti desnonaments on, amb els vots exclusius del Partit Popular, es rebutjava la dació en pagament.

Nosaltres pensam que aquesta proposició no de llei respon a una demanda social, a unes organitzacions ciutadanes que no només s'han organitzat, sinó que s'han mantingut en el temps, que han estat capaces d'aconseguir 1.500.000 signatures per poder demanar aquesta dació en pagament; la *Cadena Ser* a les seves darreres enquestes, més del 60% de la població estaria disposada a fer un acte de protesta contra la dació en pagament, l'assemblea d'afectats...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, gràcies.

... l'assemblea d'afectats per la hipoteca té el suport en aquesta mateixa enquesta de més d'un 60% de suport, molt més que els partits polítics o molt més que els polítics.

Per tant, pensam que el Parlament ha de donar suport a aquesta iniciativa i hauria de votar aquests tres punts que fa la proposta de la nostra preposició no de llei. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador, per un temps de deu minuts.

LA SR. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El nostre grup donarà suport a aquesta proposició no de llei, compartim els tres punts i la justificació o motivació que ha expressat la Sra. Portaveu del Grup MÉS.

Dir, en relació amb el primer punt, que compartim la proposta de reconèixer expressament el paper que han jugat les plataformes contra els desnonaments injustos i que representen un moviment ciutadà al qual participen milers de persones, la majoria afectades i d'altres solidàries, però totes mobilitzades en la defensa del dret a tenir un habitatge.

Aquest moviment s'ha anat configurant com un moviment apartidista, això li dona una neutralitat que fa que tenguim molta credibilitat, una credibilitat plural i transversal i aquesta mateixa credibilitat és la que ha aglutinat persones molt distintes, però que han coincidit en la seva indignació front a l'abús de les entitats financeres.

La força d'aquest moviment precisament recau en què és un moviment protagonitzat per totes i cadascuna de les persones que hi participen. Considerem que les seves accions en defensa de milers de persones en situació límit, al carrer, amb deutes, a l'atur, sense poder comprar menjar, han despertat la consciència de quasi totes les organitzacions polítiques i jurídiques, per això compte amb el suport del 80 o 90% de la població.

I per això no és just que alguna de les organitzacions que han defensat els desnonaments hagi estat comparada amb terroristes de l'ETA o amb l'Alemanya nazi quan la seva activitat ha estat una activitat pacífica, i hem de recordar que durant quatre anys han intentat negociar amb les entitats financeres, han parlat amb els partits polítics, els serveis socials, els ajuntaments i han recollit quasi un milió de signatures per presentar una iniciativa legislativa popular per defensar les persones del drama dels desnonaments.

Per tant, compartim el primer punt que fa referència al reconeixement del que signifiquen les entitats que lluiten per les persones que estan en situació límit. Precisament, el Reial Decret 27/2012, com ha dit la portaveu del Grup MÉS, intentava d'alguna manera reconèixer aquesta situació dramàtica que vivien milers de persones i es va elaborar aquest reial decret, però aquest reial decret, avui, es veu, hem vist que no ha donat els resultats que esperaven, que esperava el Partit Popular, perquè el nostre grup ja va dir que l'acotament del perfil de les persones beneficiàries era tan important que en definitiva no serviria per solucionar d'una manera definitiva el drama social dels desnonaments.

Per tant, nosaltres ja vàrem manifestar la nostra opinió en el sentit que no ajudaria, que era tancar en fals un problema i que hauríem de prendre iniciatives més endavant.

Evidentment, que no ha funcionat el reial decret i que no ha donat els fruits previstos, ho diu el Col·legi de Registradors d'Espanya que diu, que manifesta que al 2012 varen ser més de 30.000 les famílies que varen perdre casa seva, una mitjana de 115 llançaments diaris o, el que és el mateix, un cada quinze minuts al nostre país.

Per tant, compartim també el segon punt de la seva proposició quan diu que el Parlament insti el Govern espanyol perquè modifiqui aquest decret llei i per ampliar el col·lectiu de persones que es poden beneficiar del reial decret a totes aquelles famílies que puguin justificar no poder pagar la hipoteca per motius de la crisi, una crisi que avui sabem que l'any que ve continuarà, que avui tenim 6 milions de persones que estan en situació d'atur i que és previsible que hi hagi més nombre de famílies afectades per mor de la situació econòmica que estan patint. Per tant, es fa necessari obrir l'arc de beneficiaris d'aquest reial decret i per tant, de modificar-lo.

Quant al tercer punt, he de d'afegir que compartim també el plantejament que s'elabori una llei de desnonaments que doni garanties de protecció als consumidors front a les clàusules abusives i que s'incorpori la dació en pagament, supòs que també la seva intenció és que es reconegui la retroactivitat, maldament no quedi expressat en aquest punt. I també volíem incorporar una reflexió sobre les aportacions que es fan des de diferents organitzacions en relació amb la presentació de propostes de solució que tal vegada es podrien contemplar també com a solucions factibles en aquesta llei que es demani que es contempli. Jo parl de les propostes que ha fet fa molt poc la Junta d'Andalusia, que ha proposat l'expropiació forçosa, per tal de donar cobertura a les persones que estiguin en circumstàncies d'emergència social davant els llançaments. Aquesta proposta ja es va presentar com esmena al projecte de llei contra els desnonaments per declarar d'interès social la cobertura de necessitat d'un habitatge per a les persones en especial circumstàncies d'emergència social i a les persones que es troben immerses en processos de desnonament per execució hipotecària, als efectes d'expropiació forçosa de l'ús de l'habitatge objecte del mateix per un termini màxim de tres anys. Aquesta és una mesura que afecta els habitatges en procediments de desnonament, instat únicament per les entitats financeres.

Per tant, aquesta és una reflexió que volia deixar aquí, per tal que si s'aprovés aquest punt, es poguessin incorporar altres solucions que també s'han fet aquests darrers dies. I també, com no, referir-nos a la iniciativa del Grup Parlamentari Socialista que es presentarà properament, que es denomina Llei d'insolvència singular, perquè pensam que la nostra proposició evitarà arribar a la dramàtica situació de llançament d'una família al carrer i que permetrà que aquesta pugui continuar vivint en el seu domicili. També assegura la protecció dels autònoms i dels avalistes.

Per tant, ho deix aquí, en el cas que es pogués aprovar aquest tercer punt, m'agradaria que es poguessin incorporar altres iniciatives i altres propostes que es posarien en el temps abans dels desnonaments, amb retroactivitat, perquè, que una família hagi de partir del seu domicili és un gran drama enorme. Per tant, ens hem de situar en solucions abans d'arribar a aquest punt. I crec que hi ha solucions que poden evitar que una família hagi de deixar casa seva.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Obrador. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens, també per un temps de deu minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Fa només dues setmanes ja vam veure en aquesta comissió també una iniciativa del Grup MÉS sobre desnonaments i, com ja vaig fer llavors, avui en nom del Grup Popular, torn tenir l'oportunitat no tan sols d'enumerar els objectius i les intencions del meu grup polític, sinó de venir aquí a detallar els fets consumats, allò que ja hem posat en marxa.

El tema de l'accés a un habitatge digne no és per al Partit Popular una política de bones intencions, ni de propostes extravagants, la política d'habitatge del Partit Popular és una política de fets, de realitats i de respostes ràpides davant situacions d'emergència, d'adequar la legislació vigent a la realitat del carrer. I de ser seriosos i responsables, tant amb la gent que ho sofreix, com amb la nostra responsabilitat com a governants. I esper poder posar negre sobre blanc sense que els portaveus de l'oposició s'exaltin i facin ús de la demagògia més trista, no passa res per acceptar la realitat, per acceptar que vostès, o bé es varen equivocar o bé no varen saber donar una resposta a una realitat que ja era al carrer, que el Partit Popular els ha agafat la capdavantera i que no passa res, que al cap i a la fi l'important són els ciutadans i no qui ho posi en marxa.

I és que en temes de desnonaments i llançaments hipotecaris no és el mateix, no és la mateixa la política que va dur a terme el PSOE, tant a l'Estat com a les Balears, que la que lidera el Partit Popular; no és el mateix paralitzar per complet els desnonaments de l'IBAVI, que executar-ne més de 60 com feren vostès; no és el mateix deixar 500 pisos buits, que posar en marxa un pla especial de lloguer, rebaixant fins a un 20% el preu, o posar 250 habitatges a 150 euros per a famílies desnonades; no és el mateix deixar 120 milions d'euros de deute a l'IBAVI, o 20 milions d'euros d'ajudes d'habitatges sense pagar, que cercar noves fórmules, com els habitatges pont perquè cap família quedi al carrer. No és el mateix.

El 2008 el PSOE crea els Jutjats Especials per a Desnonaments, aquesta és la foto de la legislatura del PSOE, senyors de l'esquerra, no una frase inventada de la secretària general del meu partit, que ja va desmentir que no s'havia dit mai, aquesta és la foto de la seva legislatura. El 2009 el PSOE aprova en el Congrés una llei de desnonaments exprés. El 2011 es produeixen 300 desnonaments al dia, Sra. Obrador, pot treure el compte per minuts com ha fet amb els del Partit Popular, 300 desnonaments al dia el 2011; 370.000 demandes de desnonament durant la darrera legislatura de ZP.

El 2012 el Govern del Partit Popular aprova un reial decret amb mesures urgents que pot paralitzar fins a 120.000 desnonaments, i el 2013, la setmana passada s'aprova la proposició de llei sobre els deutors hipotecaris. I per no tornar repetir avui el que fa el Govern balear, destacaré el que fan altres institucions d'aquesta comunitat, també governades pel Partit Popular.

El Consell de Mallorca inclou les persones desnonades dins el protocol de prioritats de la renda mínima d'inserció i també en les ajudes d'urgent necessitat que atorguen els ajuntaments. Crea un nou servei-espai amb la Creu Roja, que el consell dota amb 500.000 euros, sent un servei integral de prevenció de l'exclusió social per pèrdua de l'habitatge habitual, i sobre la dotació econòmica del qual el PSOE es va abstenir, no és el mateix. I coordina a nivell personal els casos d'urgència a través de la plataforma d'afectats.

O l'Ajuntament de Palma, en què coneixem les mesures de les darreres setmanes per oferir un parc d'habitatges. Com també les que hem conegut avui d'eximir els desnonats del pagament de l'impost de plusvàlues, o crear una partida econòmica de 200.000 euros per a aquestes persones.

I vostès vénen avui aquí amb dos punts d'una PNL, per instar el Govern de l'Estat a modificar un decret llei, deia la portaveu del Grup MÉS, que el Govern del Partit Popular es va torbar un any a fer aquest decret llei, el Govern del Sr. Zapatero en vuit anys no en va fer cap. Tenint en compte que el registre d'aquesta PNL, a més, és molt anterior a les darreres mesures, com la darrera llei estatal que ha aprovat el Govern d'Espanya.

Per això els he de dir que no li donarem suport, per extemporània i perquè creim que la llei estatal, que dóna resposta a les urgents necessitats de les persones afectades i als col·lectius més vulnerables, amb l'objectiu d'equilibrar les posicions entre creditors i deutors hipotecaris, sense afectar la seguretat jurídica. Això és responsabilitat. La llei cerca mantenir el caràcter dissuasori dels impagaments, però alhora evitar càrregues perpètues sobre els deutors, als quals es dóna una segona oportunitat.

D'entre les mesures que ja recull la proposició de llei, tenim la suspensió de llançament durant dos anys per a famílies nombroses, monoparentals, amb menors de tres anys, persones amb discapacitat, amb dependència, malaltia, en atur, o en casos de violència de gènere. O empitjorament de la situació econòmica, quota hipotecària superior al 50% dels ingressos, ingressos de la unitat familiar. Nivell de protecció addicional per a habitatges per davall de certs límits de preu. Les entitats financeres hauran de reestructurar el deute hipotecari i si no és possible, s'admetrà la dació en pagament, però el deutor podrà romandre dos anys a l'habitatge com arrendatari.

S'amplia a tres mesos el termini d'impagament de la hipoteca abans de posar en marxa l'execució, el límit en els interessos de demora. El jutge podrà paralitzar el procés si hi ha clàusules abusives, clàusules que vull apuntar d'aquestes hipoteques, no són les hipoteques que s'han firmat enguany, ni l'any passat, aquestes clàusules abusives són d'hipoteques que es varen firmar durant els vuit anys del Govern socialista a Espanya, mentre ells miraven cap una altra banda.

El valor de la taxació a subhasta no podrà ser inferior al 75% d'allò escripturat i no es pot permetre la capitalització d'interessos. S'estableix un descompte per a prompte-pagament pels executats amb deutes pendents. I s'estableix un fons social de lloguer amb 6.000 pisos, a preus d'entre 150 i 400 euros, en la gestió dels quals hi participen les ONG.

Aquestes mesures es completen a més, amb el codi de bones pràctiques signat amb les entitats financeres, en el qual s'hi han inclòs també els avalistes, en molts de casos persones majors que avalen amb el seu habitatge els fills o néts. I el Pla integral d'habitatge i sòl que inclou una llei de rehabilitació, regeneració i renovació amb una línia ICO de 1.000 milions d'euros, un Pla estatal d'habitatge 2013-2016, amb preferència per a les persones desnonades; una llei per al foment de lloguer amb ajudes a 133.000 beneficiaris, i mesures d'eficiència energètica i ús renovable. Aquest pla comptarà amb 2.500 milions d'euros d'inversions i es crearan 105.000 llocs de feina.

I parlen ara vostès de la dació en pagament. Com he dit, queda regulada en el alguns casos, però la dació en pagament no és en molts de casos ni la panacea, ni la solució, perquè no hem d'oblidar que si es produeix una dació, hi ha una pèrdua d'habitatge, hi ha una família al carrer. Per això creim molt millors les mesures posades en marxa pel Govern estatal, com la reestructuració del deute per modificar les quotes, o terminis que permet a les famílies continuar vivint a l'habitatge, o en cas que hi hagi aquesta dació, que es puguin quedar com a llogaters durant dos anys.

El Partit Socialista tampoc està d'acord amb la dació en pagament, digui ara el que digui la Sra. Conxa Obrador, perquè el Partit Socialista no ha votat una vegada en contra de la dació en pagament, hi ha votat deu vegades en contra de la dació en pagament. Això no és ni una casualitat, ni és un error, vostès tenen les coses molt clares, vostès no volen ni han volgut mai la dació en pagament.

En el primer punt també els hem de votar en contra. Nosaltres reconeixem la tasca de moltes plataformes i el dret que tenen a expressar la seva preocupació, sobretot de la manera que es fa per part dels seus responsables aquí, a les Balears, però hem de ser responsables, com a grup polític no podem felicitar un moviment que tal vegada només per la influència d'uns pocs, és cert, però en el qual estam totalment en contra de les formes utilitzades. Formes violentes, amb coacció a responsables públics dins els seus àmbits privats, ja hi ha denúncies penals que s'estan tramitant. Centralitzant només aquests actes violents contra representants del Partit Popular, polititzant..., sí senyors de l'oposició! Polititzant un moviment que no sols des de l'esquerra no es condemna, sinó que, com hem vist aquí, en alguns casos, fins i tot pareix que s'incita.

El Partit Popular sempre rebutjarà les manifestacions i actes violents, vinguin d'on vinguin i siguin pel motiu que siguin. El fi mai no pot justificar aquests mitjans, no en un estat de dret, no en democràcia. Ja ens agradaria poder reconèixer i felicitar la tasca d'aquestes entitats, però tot i que repetesc que a les Balears no és així, a la resta de comunitats autònomes tenen una actitud totalment reprovable.

Per això acab, acab com he començat, lluny de les promeses, lluny de la demagògia, s'estan fent els deures a tots els nivells de l'administració, amb mesures de calat, però responsables, fugint de mesures de titular fàcil, com per exemple la idea de les expropiacions de la Junta d'Andalusia. Saben vostès quants d'habitatges públics hi ha buits a Andalusia? 5.000. ¡*Exprópiense!* 5.000 habitatges públics. O mentre proposen un pla amb molt de títol, amb molt d'anunci, però molt menys ambicions...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, acab.

... molt menys ambicions que el decret estatal. Un pla, el d'Andalusia, que beneficiaria actualment a 199 desnonaments dels 8.000 que hi ha a Andalusia. Això no és ni ser responsable ni seriós. Podran pensar tal vegada que es pot fer més o millor, però el cert és que tant el Govern d'Espanya com les Illes Balears, totes les institucions, el que fan, ho fan començant de zero, perquè abans no hi havia res, perquè vostès van mirar cap una altra banda. Tot el contrari, vostès van agilitar tots els processos de desnonament. I aquí tenen la seva foto de la vergonya.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Prohens. Vol fer ús de la paraula per contradiccions la Sra. Santiago?

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Presidenta. Gràcies al portaveu del Grup Socialista per donar-nos suport a aquesta proposició no de llei.

Dir-li que en aquests moments ja no només és Andalusia, sinó també Canàries que s'ha afegit a aquesta espècia de poc sentit per considerar, segons el Partit Popular, que l'habitatge és un bé de necessitat i per tant, s'han de gestionar mesures excepcionals davant una situació de crisi que expulsa, que expulsa, les persones dels seus habitatges.

Com que no s'aprovaran els tres punts perquè sembla que no tenim el suport del Partit Popular, no entraré en el debat que vostè m'ha proposat, perquè pens que dimarts ja tendrem el debat concret dels temes per poder traslladar la proposta d'Andalusia i Canàries a la nostra comunitat autònoma i altres propostes que vostè ha fet.

En relació amb les paraules de la senyora parlamentària del grup del Partit Popular, vostè em diu que debatem sobre punts concrets, i més concret que un reial decret? I jo el que li estic dient és que no estam d'acord amb aquest reial decret, no sobre paraules. La nostra proposició no de llei va en contra d'aquest reial decret, vull dir que és una mesura concreta que ha fet el seu partit en el Govern de l'Estat espanyol i és contra una cosa concreta.

I vostè enlloc de discutir-me aquest tema, se'm posa a llegir-lo, com si jo no l'hagués llegit, és una forma d'ocupar el temps quan un no té massa arguments, està bé, i es posa a explicar allò de l'IBAVI. No li estic parlant jo de l'IBAVI i vostè em posa exemples de l'IBAVI, jo no li estic parlant de l'IBAVI, li estic parlant d'un problema que excedeix l'IBAVI. No totes les famílies afectades pels desnonaments estan dins l'IBAVI. I a més, vostè em posa l'exemple de l'IBAVI i després reconeix, segons les seves dades, que el decret d'Andalusia només afectarà un grapat de persones, segons vostè, i és un desastre, i en canvi l'IBAVI és el model de gestió, quan tampoc resol el problema de més de 200 persones. En canvi una cosa és bona i l'altra dolenta. Es posi una mica d'acord.

Vostè a mi no em debat, jo li demanaria un poc de respecte quan el Grup MÉS li fa una proposta, a mi no em posi com exemple contínuament per atacar la meva proposta, contestant al Partit Socialista. Això, quan el Partit Socialista faci una proposició no de llei, li recordi tot el que va fer en Zapatero, però jo no vaig votar en Zapatero, el meu grup no va donar suport a Zapatero, -no, no, a Zapatero no, al Sr. Antich sí, a Zapatero-, i per tant, no em contesti amb el que fa el Sr. Zapatero, es centri en el debat que jo li propòs, com a grup MÉS, i li deman respecte a això, i no me'l té, no el té al Grup Parlamentari MÉS. Vostès, em puc retirar i poden discutir entre vostès, i no ho presenta el Socialista, ho presenta el Grup MÉS. Per tant, jo li deman arguments en relació amb el que nosaltres presentam, no amb el que va fer el Sr. Zapatero, que mai no li donàrem suport políticament i que no el vàrem votar.

Per tant, li demanaria respecte, i que es centràs en el que presenta cada grup. A mi m'és igual el que va fer la ministra del Sr. Zapatero...

(Remor de veus)

... sí, eh, ...

(Remor de veus)

No vàrem defensar cap llei amb ella, no, no, clar, vostè ha mostrat aquí un paperet, jo li deman respecte a les nostres proposicions no de llei. Per tant, debati...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, li pregaria silenci per favor!

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, presidenta. Li demanaria per què no dació en pagament? Per què no dació en pagament? No resolt tots els problemes, però el resolt molts, perquè els afectats han firmat tots que sí, que sí, per què no la dació en pagament? Em doni un

argument; per què no resol tots els problemes? Això no és un argument. Per què no dació en pagament? No he sentit cap argument seu, que si l'IBAVI, que si en Zapatero, per què no dació en pagament el Partit Popular? Per què el grup parlamentari no suporta aquesta proposició de llei concreta? Ara, aquí, per què? Per què no amb caràcter retroactiu? Un argument polític, de per què no amb caràcter retroactiu. Cap, cap. Per què no totes les famílies i no només un perfil de famílies? Cap argument.

Per què no modifiquen, per què no es pot modificar aquest reial decret per dir totes les famílies afectades per la situació de crisi que puguin justificar que han perdut amb caràcter retroactiu i cercam solucions? Cap argument, no, no, cap argument, vostè ocupa el temps llegint-me el decret que jo ja he llegit, perquè he fet una proposició en aquest sentit, i discutint la política de Zapatero, però cap argument en relació amb la nostra proposició no de llei. Per tant, li demanaria que es centràs amb les propostes que nosaltres feim.

I li diré més, vostè no vol donar suport al primer punt, la qual cosa ja em pareix increïble. I ja parlaré amb paraules d'uns altres, perquè no ens tractin de nazis, com va fer la Sra. Cospedal, perquè això sí que ho va dir en públic, li parlaré amb paraules del Presidente del Tribunal Supremo y del Consejo General del Poder Judicial. *"Molinero afirmó que las protestas que han llevado a cabo algunos ciudadanos junto a viviendas de políticos y cargos públicos, los famosos escraches, no están siendo violentas. Y por lo tanto, constituyen un ejemplo de libertad de manifestación"*. Això no ho diu cap roig, ni ho diu cap assembleari d'aquests del 15-M, que a vostès els preocupa tant, això ho diu el President del Tribunal Superior..., perdoni, Tribunal Suprem del Consell General del Poder Judicial, que supòs que li mereix algun respecte ja que vostès fan tantes rialles quan es llegeixen les expressions verbals seves.

Per tant, un respecte també a aquestes persones que es manifesten, que a cap de nosaltres, a cap de nosaltres no ens agradaria que es manifestassin davant ca nostra, per cap motiu, a cap de nosaltres. Però, efectivament, com ell diu, com diu el president del tribunal, està dins les consideracions que hem de tenir com a polítics, és clar que sí, i clar que sí! I això a vostès els molesta perquè...

LA SRA. PRESIDENTA

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí.

... perquè no tenen cap argument contra la dació en pagament, perquè no tenen cap argument per votar, com han votat fa dos dies en el Partit Popular contra una llei que pugui evitar aquest drama social.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago.

Passam idò a la votació de la Proposició no de llei RGE
núm. 9535/12.

Vots a favor? 6.

Vots en contra? 9.

En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei
9535/12.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.
Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS